

Nummer 2 | 1. FEBRUAR 1941 | 90. Aargang

Et Trøstens Ord.

Ældste Andrew Jenson.

DET smerter mig meget, naar jeg læser i Aviserne om de skæbnesvangre Tider, som Indbyggerne i mit kære Fødeland maa lide under, og Tanken om den smertelige Tilstand, som Krigens Rædsler i Nabolandene har tilvejebragt i det forløbne Aar, bringer Taarer i mine Øjne. Det tjener som Eksempel paa, hvorledes smaa fredelige Lande mod deres Indbyggeres Vilje paatvinges Sorg, Nød og Tvang.

Men er det ikke tænkeligt, at Indbyggerne i de forskellige Lande maa holdes ansvarlige for en saadan Tilstand, i det mindste delvis. Jeg selv, tilligemed Tusinder af andre, har prædiket om Omvendelse fra Synd og Uretfærdighed og forkyndt Fredens Evangelium, saaledes som det blev praktiseret i gamle Dage af Kristus selv, hans Apostle og andre. Kristi Evangelium forkynder jo Fred paa Jorden og i Mennesker Velbehagelighed. Hvis Indbyggerne i de forskellige saakaldte kristne Lande, var sande kristne, saa vilde der aldrig blive Krig. Men Krigsrædsler og Elendighed har i alle Tider ramt dem, der har syndet og ikke villet omvende sig eller lytte til den sande Hyrdes Røst eller Profeternes Advarsler mod Ondskab. Vi har talt højt og

tydeligt om det store Frafald fra Kristi Evangelium, og om dettes Gengivelse til Jorden i vore Dage; men kun faa af den store Menneskemasse har villet lytte til vore Ord eller ladet sig paavirke til et bedre Liv; thi naar vi har forkyndt at Gud har talt paany, og at der atter findes Profeter og Apostle i Verden iklædt guddommelighed Myndighed, saa har Raabet om falske Profeter stadig lydt i vore Ører. Dette har været min Erfaring baade i mit Fødeland og i mange andre Lande, hvor jeg som Missionær for de Sidste Dages Hellige har virket efter bedste Evne. Og saa tænker jeg uvilkaarligt paa Følgerne af at forkaste „en levende Profets Vidnesbyrd".

Missionskontoret modtog for et Par Dage siden disse velskrevne og trøstende Ord fra Ældste Andrew Jenson, Kirkens assisterende Historieskriver gennem en Menneskealder.

Forfatteren har gennem sit lange Liv været en endog meget virksom Missionær. Han har opløftet sin Røst i mange af Verdens Lande, og præsiderede bl. a. over Den dansk-norske Mission 1909-1912, hvorfra han vil være mange af Søskende bekendt. Ældste Jensen var i Danmark i 1935, hvor han overleverede Pionervognen ved dette Aars Ræbildfest.

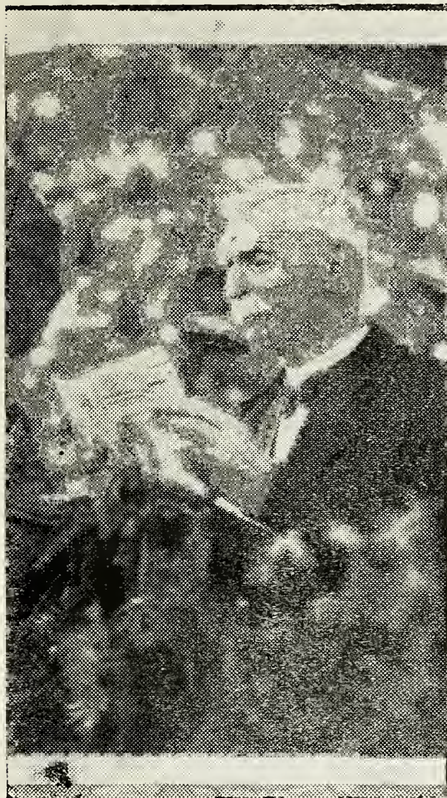
Broder Jenson har et meget udstrakt Kendskab til Kirkens Historie, baade hvad selve Kirken som Institution angaar og med Henblik paa Personalkendskab. Hvad Ældste Jenson ikke ved om Kirken, dens Historie, dens Personer og Medlemmer er ikke værd at vide. Denne Herrens Tjener gaar nu i sit 91. Aar.

I den hellige Skrift læser vi: „Ligesom Noa Dage var, saa skal og Menneskesønnens Tilkommelse være. Thi ligesom Dagene før Syndfloden var, saa skal og Menneskenes Søns Tilkommelse være. Thi ligesom de i Dagene før Syndfloden aad, drak, tog til ægte og bortgiftede indtil den Dag, da Noa gik ind i Arken, og de agtede det ikke; indtil Syndfloden kom og og dem alle bort, saaledes skal og Menneskenes Søns Tilkommelse være".

Vi Sidste Dages Hellige tror paa Profetiernes bogstavelige Opfyldelse, Vor Frelser, da han talte til sine Disciple paa Oliebjerget om sin anden Tilkommelse og Verdens Ende, siger: „I skulde høre om Krige og Rygter om Krige, ser til, at I ikke forskrækkes; thi det maa altsammen ske; men Enden er ikke endda. Thi Folk skal rejse sig imod Folk

og Rige imod Rige, og der skal være Hunger og Pestilence og Jordskælv her og der. Men alt dette er kun Veernes Begyndelse. *** Og dette Riges Evangelium skal prædikes i den ganske Verden til et Vidnesbyrd for alle Folk, og da skal Enden komme". (Matt. 24. Kapitel).

Har ikke Guds egen Søn, samt gamle og nye Profeter vidnet om, at Krig og Ødelæggelse vil ramme Jordens Indbyggere, hvis de ikke omvendte sig fra deres Synder. Læs for Eksempel Profeten Esajas Ord angaaende Israel: „Landet sørger; det forsmægter; Jorderige er afmægtigt; det forsmægter; de høje iblandt Folket i Landet er blevet afmægtige. Thi Landet er besmittet for dets Indbyggeres Skyld; thi de har overtraadt Love, forvendt Skikke, gjort den evige Pagt til intet. Derfor fortærer Forbandelsen Landet, og de, som bo deri, maa bøde; derfor forsvinde de, som bo i Landet, og der bliver kun faa Mennesker tilovers". (Esajas 24: 4-5). Lad os erindre, at Historien gentager sig, og at det, som vederfares et Folk for Overtrædelsers Skyld, kan blive andre Folks og Tiders Skæbne enten før eller senere, naar en retfærdig Gud regerer.

Andrew Jenson.

Siden Kristi Tid har der været mange Tilfælde, hvor magtsøgende Personligheder har forsøgt at undertvinge Verden og regere som „Kongernes Konge og Herrernes Herre",

Men saadanne har glemt, at der kun er en Personlighed, som i Følge Skriftens Ord er berettiget til denne allerhøjeste Stilling i Verden, og denne er Guds eneste Søn, Jesus Kristus, Verdens Frelser, vor Forløser. Han og ingen anden vil i Guds egen bestemte Tid blive anerkendt som Kongernes Konge og Herrernes Herre. Ingen anden. Derfor lad mig sige til mine kære Brødre og Søstre i gamle Norden. Tab ikke Modet; Tiderne vil snart forandre sig. Der vil igen blive Fred paa Jorden. Enden er ikke endnu. Det gengivne Kristi Evangelium er endnu ikke blevet prædiket til alle Slægter, Stammer, Tungemaal og Folk.

Naar Jordens Indbyggere aldeles har forkastet Evangeliet og ikke vil omvende sig fra deres Synder, saa vil Babels og Nationernes Fald finde Sted. Men saa loves der et Tusindaars Fred med Guds egen Søn paa Tronen. Altsaa siger jeg igen: Fortvivl ikke, naar I beskue Krigens Rædsler; men bed til Gud om Mod, Tapperhed og Udholdenhed under Prøver og Lidelser. Vi herovre i det store Amerika opsender vore Bønner til Himlens Gud og beder for eder, at I maa forblive trofaste. Vore Ældster fra Zion vil igen færdes iblandt eder og tage fat paany med Forkyndelsen af Fredens Evangelium iblandt eder. Ja, lad os haabe og bede, at naar Jordens Indbyggere er blevet tilstrækkelig tugtet og straffet for deres Synder og Overtrædelser og er udmattede af Krig og Blodsudgydelse, at de, som er tilovers af Menneskeslægten vil lytte til Fredens Budskab, som Herrens Tjenere med Fuldmagt fra det Høje, har at forkynde for alle Slægter, Tungemaal og Folk.

I disse Kivs og Tvedragts mørke Dage.

I disse Kivs og Tvedragts mørke Dage,
Da Fyrsterne ej skatte Folkets Blod.
Den agtes højt, som ej kaldt Liv tilbage,
Men som i Kamp for Fædreland det lod.
Dog mer højagtes bør den Mand, som hører
Vor Herre Jesu Evangeli Ord,
Og »lyder« det, naar det hans Hjerte rører,
Han er i Sandhed ædel, vis og stor.

Men endnu større Værd end den der lyder,
Har den, som holder fast ved Livets Ord,
Som troligen det frem til Verden byder,
Trods Helvedskarens Magt paa faldne Jord.
Som stræber fremad, og hvis Hjerte luer
Med hellig Ild og uforfærdet Mod,
Hvis Kærlighed til Næsten intet kuer,
Selv om al Verden derfor mod ham stod.

Vi, Herrens Folk, hvem Lyset gennemtrængte,
Som sluttet Pagt med Gud i hellig Daab,
Hvorved vi mandigt Syndens Lænker sprængte,
Vi vandt om evigt Liv et saligt Haab.
Med Broderbaand til Enhed sammenknyttet,
Mod Lammets Stad vi rette vore Fjed,
Hvor vi mod Dødens Vælde er beskyttet,
hvor vi erholde evigvarig Fred.

O, Søskende, hold eders Hjerter rene
Og eders Tro bevar urokkelig,
Byd Fristeren, som altid vil jer tjene,
Hver Dag og Stund et kraftigt: »Fra mig vig«.
Stol paa din Gud, og søg hans Hand med Iver,
Sagtmodig vær og stedse vaag og bed:
Da ingen Fjende dig fra Herren river,
Da naar du »Lammets Stad«, hvorfor du stred.

P. O. Thomassen.

En moderne Profet skaber en Tidsepoke

af Magister Frithjof Fluge, Norge.

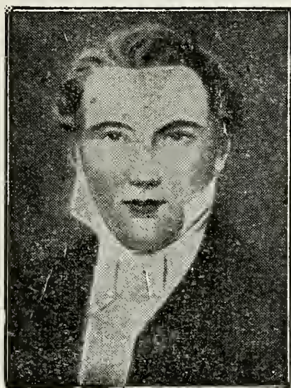
NAAR jeg overfor en Forsamling er blevet bedt om at gøre Rede for Mormonismens Aandsindhold i Form af at besvare dette Spørgsmaal: „Hvem og hvad var Mormonprofeten Joseph Smith?“ saa vil jeg straks sige: „Det er efter min Mening ikke muligt i et kort Foredrag at tegne Konturerne af denne, det forrige Aarhundredes mest geniale Religionsforkynder. Hvad jeg kan forsøge at gøre, er at opridse Joseph Smiths aandelige Fysiognomi til et Helhedsbillede af hans egenartede Indsats i Kultur- og Aandslivet, og kun desværre med de Mangler som saadan en kort, perspektivisk Vurdering fører med sig.

Forfatteren af nærværende Artikel er Nordmand og vil sikkert være Bladets Læsere bekendt fra flere velskrevne Artikler i de senere Aar. Broder Fluge er i Mellemtiden blevet Magister, og er for Tiden Stipendiat i Filosofi. Forfatteren er saaledes et levende Bevis paa, at de Sidste Dages Hellige ogsaa ejer andre Medlemmer end »uvidende og uoplyste Mennesker«, som det har været almindeligt antaget af Folk. Ingen anden Kirke paa Jorden opfordrer dens Medlemmer mere til at erhverve Kundskab og udvikle Aanden end netop den saakaldte Mormonkirke.

Som Indledning vil jeg samle mine Bemærkninger i det Fokus Filisofen Orson F. Whitney skabte ved sin Definition af Mormonismen: „Det, som kaldes Mormonisme, er Jesu Kristi Religion, det største filosofiske System. Verden nogensinde har kendt, det største Digt, som en guddommelig Genius nogensinde har skabt, den mægtigste Melodi, som nogensinde er blevet spillet af en celestial Haand paa Evighedens Harpe. Det er et evigt Evangelium, Guds frelsende og forskønnende Kraft“.

Store Mænd kendes paa deres Ideer og deres ekspansive Kraft. Imod det Synspunkt som en stor Part af denne Forsamling lægger for Dagen, drister jeg mig til at sige „I det lange Løb er det ikke *Følelserne,* som dirigerer Verden; de har ofte kort Varighed og kan ikke skabe noget

uden gennem *Fornuften, Kundskaben.* Den Kraft, som giver Tilværelsen Form, Retning og Indhold, er *Ideerne.* Naar en Filosof eller Religionsforkynder har haft Indvirkning paa Historiens Gang, saa har det altid været gennem Kundskab og Ideer, og da Ideer og Tanker for at være skabende maa tages op gennem et Individs Tænkning, saa ligger det *virkelige og ægte Maal* for et Menneskes Betydning i Antallet og Storheden af hans Ideer, i den Styrke med hvilken han griber dem, i den Klarhed og Kraft med hvilken han former dem og i den Evne, han har til at gøre Brug af dem i sit eget og andres Liv. Ideernes Antal, Storhed, Styrke, Klarhed, Kraft og Anvendelighed danner et *Mønster* for og en *Ramme* om Menneskelivet. Set fra dette Synspunkt vil en videnskabelig og fordomsfri Vurdering af Mormonprofetens Liv og Indsats lede til denne Slutning: „Uden Tvivl findes der næppe noget Menneske før ham, der har skabt et saa *fuldstændigt* og *fuldkomment Livsmønster* som Mormoprofeten Joseph Smith.

Joseph Smith.

II.

For det første: Han gav Menneskeaanden Dybde, Værdighed og Værdi i dens frie Anvendelse af Vilje og Hensigter paa en Maade og med en Klarhed, som mangler noget tilsvarende i den kristne Litteratur med Undtagelse af Det ny Testamente. Efter hans Synspunkt er Mennesket lige saa gammelt som Gud og Elementerne, det levede i *Aanden,* før det stod frem i *Legemet;* det vil altid eksistere med udødelig Egenartethed og har den Mulighed at blive *Gud* lig ved Anvendelse af rigtige Ideer og sand Viden om dette Liv under daglig Vejledning af den Helligaand. Et Aarhundrede før den franske Filosof Bergson lærte denne Vismand, hvis Barndom i Palmyra i Begyndelsen af forrige Aarhundrede var fattig og trang, at Universet er et Mekanisme for Fremelskelsen af Guder.

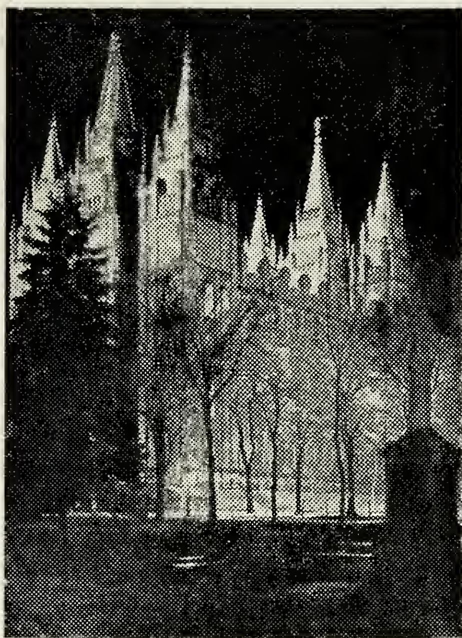
For det andet: Joseph Smith huggede Kristenhedens tusindaarige gordiske Problemknude: „Hvad frelser, Tro eller Gerninger", over ved at sige: „Alene frelser hverken Tro *eller* Gerninger; men samlet i den absolutte Sandhedsaabenbarings *Syntese,* frelser *baade* Tro *og* Gerninger. Han begrundede en Troslivets Psykologi, der de gamle Ord blev levende: „Tro uden Gerninger er ingen Tro" (er død).

For det tredie: Mormonprofeten skabte ikke bare et nyt Syn paa Menneskeaandens Værd, paa dens *Maal* og paa de *Midler,* den skulde naa sit Maal igennem. Han skabte ogsaa et nyt og forfriskende Syn paa Legemet og dets Funktioner. Mod Middelalderens strenge Askeseskemaer vendte han sig ved at betone Legemets Ret til naturlig Udfoldelse, ved at pege paa, at Legemet ikke var noget Handicap for Aanden men dens vigtigste Arbejdsredskab. Det var et Instrument til intelligent Vækst og skulde som saadan gives Mulighed for optimal Udvikling. Selv var han med sine 105 kg en fremragende Atlet og ubesejret Bryder.

For det fjerde: Mormonprofeten planlagde og realiserede en civil og økonomisk Samfundsforvaltning, som kom et Menneskes Behov i Møde lige saa let som 100 Millioner. En By burde ikke være større end paa 20.000 Indbyggere, med nok af Mad i Form af Frugter og Grøntsager og med Industricentra og Agerland udenom Bygrænsen, en Idealby, hvor Forbrydelse og Fattigdom var banlyst, Arbejde og Fællesskab fremhævet. Selv grundlagde han en saadan By Nauvoo, hvis Leder han var. Og saa bemærket gjorde han sig, at han blev udvalgt til Kandidat til De forenede Staters Præsidentembede. Hans økonomiske Orden, hvis Principper findes hos de mest moderne Sociologer, var grundlagt paa det Grundprincip, som fandtes i al hans Filisofi — „Mennesket skal lære at *leve* her paa Jorden; gøre den nyttig for sig under Ledelse af skabende Kundskab". Denne Kundskab ejer ikke Dogmer og traditionsbundne Læresætninger; men er *eet* med al Udvikling i Videnskab og Filosofi.

For det femte: Joseph Smiths Aabenbaringsfilosofi, præget som den var af en klar immanent Tendens, maatte blive en Tolerancens Klippe, som ikke kunde sønderbrydes. Tole-

rance og Fordomsfrihed skabte et af Amerikas mest frisindede Universiteter 20 Aar efter, at han maatte dø paa Grund af sin Religion og Samfundsideer, det skabte en Stab af fremskredne Granskere, hvoraf de mest kendte i Dag er Agronomen Widtsoe, Fysikerne Prof. Merrill, Lyman og Knudsen, Historikerne Fielding Smith og John Henry Evans, Teologerne Prof. Talmage og Brigham Roberts, Matematikerne Orson Pratt og Prof. Clyde Bertram, Biologen Prof. Orson Talmage, Psykologerne Dr. Newitt, Prof. Chamberlain, o. m. fl. Alle Repræsentanter for den akademiske Kultur, som sprang frem som Blomster paa Mormonprofetens Seertræ.

Salt Lake Tempel.

III.

Mormonprofetens Hovedværk var hans Religionsfilosofi. Han vendte sig mod teologisk Skriftfortolkning i Form af Læren: „frelst ved Naade“ og i Form af Læren: „frelst ved Ceremoni“. Den Ide, han satte i Stedet herfor, henholdsvis protestantisk-teologiske og katolsk-teologiske Synspunkter, var Læren: „frelst gennem Kundskab“. „Fremtiden“, sagde han, „er Fortsættelsen af Nutiden, som bygger paa Fortiden. Bestræbelserne og Energien i Dag betyder Frigørelsen i Morgen. Mennesket lever midt i en evig Strøm. Det kan ikke bestemme over selve Livsstrømmen; men over dens Retning: opad eller nedad“.

Som Skriftfortolker var han lige genial som egenartet. Foruden en Bibeloversættelse, hvis Forstaaelsesgrad ligger hundrede Aar forud for den svenske Bibelgransker, Pro-

fessor Ephraim Briens nylig udkomne Værk, oversatte Profeten Bøger fra gammel hebraisk og gammel hetittisk, aramaisk og koptisk. Mest epokegørende er vel hans Oversættelse af den omtalte Mormons Bog, en historisk Beretning om det saakaldte andet Inkafolk, hvis hetittisk-jødiske Afstamning Joseph Smith omtalte over hundrede Aar førend Prof. Kønig.

IV.

Mormonismen var saaledes for Joseph Smith et komplet Livsmønster, i hvis Masker der fandtes Videnskab, Sociologi, Filosofi og Religion. Ved at udnytte dette Mønster i sit Liv, vilde ethvert Individ finde sin Plads her og i alle Evigheder, betinget af Individets Ydelser. Mormonismen, som skitseret af Profeten, er ikke en Sekt, ingen Kirke, heller ingen Religion; men et *Samfund*, hvor Kundskab og Fordragelighed er Pillerne. Den kender ingen Tvang, ingen autoritetsmæssig Hindren af individuel Bevægelsesfrihed. Som han selv siger det: „Jeg lærer mine Tilhængere de sande Principper, og de styrer selv". Hans Ideer var originale og klare, vidtsynede og fremtidsudpegende. I ham forenedes det religiøse Geni, den samfundsmæssige Reformator, den begavede Bibliogist og den omhyggelige Videnskabsmand.

Saa genial og stor var han paa disse ulige Felter, at jeg drister mig til denne Slutning: „Endogsaa i Dag forstaas han kun lidt. Fremtidens Slægter vil hylde ham. Hans egne Tilhængere evner næppe at fatte Dybden i hans Lære", eller som Fysiologen Proff. Russell udtalte paa Akademikermødet i København for nogle Aar siden: „Mormonismens Profet Joseph Smith! Et Universalgeni, hvis Dybde næppe noget nulevende Menneske kan lodde, hvis Vidsyns Storhed selv ikke mange af hans Disciple kan tolke ret. En Mand, hvis Værk det er givet Fremtidens mest begavede Mænd at vurdere ret".

Et kort Uddrag af et Foredrag ovennævnte holdt i en akademisk Diskussionsklub ved Oslo Universitet.

NB. Da jeg for Tiden arbejder med en Bog om disse

(Fortsættes Side 27).

En Bøn

af Richard Nielsen, Aarhus.

Paa Tærskelen af det nye Aar
Mine Tanker som — saa ofte mod Fremtiden gaar,
Vil Krigen fortsættes — vil Nøden strænges,
Vil Flyveres Bulder vort Sind opskræmme,
Saadan er Tankerne ude og inde.
Arbejdsfreden, hvor er den at finde,
Da kommer til mig en Tanke i Løn,
Har du glemt at bede — den stille Bøn,
Du ved jo, at Bønnen er Nøglen, som aabner
Det kærlige Faderhjerte, det paa dig raaber,
Kom hid I besværede, jeg vil give eder Hvile,
Stands din Flugt, lad dine Skridt med mig ile.
O, Brødre og Søstre, I som er nedgaaet
I Daabens evige bindende Pagt,
Lad ej eders Løfter og Tanker blive slaaet,
Men vig for Fristelser og giv Agt.
Hvor to eller tre er forsamlede i Herrens Navn,
Vil han være midt iblandt os med sin Aand.
Saa klar er Skriften, den soner hvert Savn
Og rækker til alle en hjælpende Haand.
Lad da hver Dag i det nye Aar,
Hvorend du vandrer, hvorend du gaar,
Send hver Dag en ydmyg Bøn mod det høje,
Bed flittigt og ydmygt, dit Knæ du bøje,
Da vil hvert Ord og hvert Suk du opsender
Dig forandre helt, og du mod Sandheden vender.
Hvad tror du min Ven, Resultatet det bliver,
Ja — større og større Flokke mod Kirken stiger,
Vil du være med i det nye Aar min Ven,
At bringe Kirken i Drift og i Fremgang igen,
Da si'er jeg til alle, O, skynd dig — kom med
baade unge og gamle, find dit rette Arbejdssted.
Maa Værket trives og vokse sig skøn,
I dette Nytaar, er min ydmyge Bøn.

Nytaarsbetragtninger

Ældste Sardus Sørensen, Aalborg.

Ved Begyndelsen af et nyt Aar gaar ens Tanker uvilkaarligt i to Retninger; nemlig tilbage paa det Aar, der svandt, og frem til det nye Aar. Vi ved, hvad det gamle Aar bragte os i aandelig saavel som timelig Henseende, nu gaar vore Tanker frem i Tiden. Vi tænker paa, hvad Aaret 1941 vil bringe. Bliver det Overraskelser eller Skuffelser? Hvad Menneskene i Dag sukker efter og venter paa, er en virkelig, ærlig og varig Fred. Det var den Fred, Kristus for 1940 Aar siden bragte Jorden; men som Menneskeheden i deres Egoisme og Begærlighed forkastede og vragede. Den har forkastet Jesus Kristus; men modtaget Djævelen ved Tilbedelse af timelig; men tomt og uædelt verdslig Guld og Glimmer, samt gennem en Gudsdyrkelse efter Menneskebud eller Ord, der kildrer deres egen Forfængelighed, ved en Forvanskning og Omskrivning af Guds Ord, saaledes at de finder en Undskyldning for dem selv og deres Gerninger.

Herren gav Israeliterne de ti Bud, fordi dette, hans eget udvalgte Folk, var kommet paa Afveje. Han gav dem disse Bud med Formaning om, at hvis de ønskede at opnaa en Frelse i Guds Rige, saa maatte de overholde disse.

Disse Bud er fuldtud lige saa gældende for os i Dag; thi som Kristus har sagt: »Jeg er ikke kommet for at ophæve Loven; men for at fuldkommengøre den«. Vi Sidste Dages Hellige forstaar og lærer, at Religion som Teori alene er unyttig. Den maa praktiseres i vort daglige Liv. Den maa gribe ind i Hverdagslivets Pligter. Det er ikke nok, at vi hver Søndag gaar i Kirke og hører, hvad vi skulde gøre. Vi maa ogsaa gøre det.

Jesus viste os Vejen til Gud, vor Fader. Han tog os ved Haanden og ledte os ind derpaa; men hvis vi ønsker, at opnaa fuld Frelse, da maa vi passe paa ikke at snuble. Vejen er smal og Porten er snæver, derfor gælder det om. at vi efterlever vor Religion hver Dag ikke kun om Søndagen.

Hvorledes kan vi tjene Gud hver Dag? Jakob, en af Det ny Testamentes Skribenter siger: »En ren og ubesmittet

Gudsdyrkelse for Gud og Faderen er denne at besøge Enker og faderløse, trøste dem i deres Trængsler og bevare sig selv ren og ubesmittet af Verden, at vise Villighed til at gøre godt mod alle Mennesker, endog sine Fjender, og at udvise en sand og ren Søskendekærlighed.

Der er en gammel Lov, der siger: »Paa deres Frugter skal I kende dem«. En Religion faar først Værdi, naar dens Principper kan anvendes i alle Livets Forhold, saavel om Hverdagen som om Søndagen.

Folk, der ejer en saadan Religion og praktiserer den, kan man kende paa Frugterne af deres Arbejde. En saadan Religion vil sætte sit Præg paa det Menneske, der efterlever den. Det er ikke tilstrækkeligt at tro paa Herren og gaa i Kirke, og saa den øvrige Tid leve i Verdens Synd. Gør man dette, kan man ikke forvente nogen større Løn paa Dommens Dag. Lønnen — det evige Liv i Gud, vor Faders Rige — kan kun opnaas ved Efterlevelse af Guds Bud og Befalinger, ved Efterlevelse af Visdomsordet, Tiendeloven og Helligholdelse af Sabbaten.

En af væsentligste og største Ting i en praktisk Religion er Kærlighed til sine Medmennesker. Da Jesus vandrede hernede paa Jorden, talte han om Kærlighedens Bud og viste ved sit eget Eksempel, hvorledes vi skulde elske hinanden. Han lærte os, at vi skulde bede for vore Fjender og de, der gør os Uret; at hvis nogen slaar os paa den venstre Kind, skal vi vende den højre til i Stedet for at gøre Gengæld.

Det var i Kærlighed til os Mennesker, at Gud sendte sin Søn til Jorden, for at han kunde frelse os fra Synd og Død. Derfor skulde vi Mennesker, ja, i Særdeleshed os, som har modtaget Jesu Kristi sande Evangelium, vise vor Tro igennem Kærlighed til Gud og vore Medmennesker. Hvis vi gør dette, vil vi blive velsignet af Herren; for et retfærdigt Liv er en Belønning i sig selv.

„CUMORAH"

AARET 1940 bød paa mange Sensationer, baade uden og indenfor vort lille Samfund. Det, der i vore Øjne sluttede som Aarets største Begivenhed, var Udgivelsen af et konkurrencedygtigt Julehefte, ja, Navnet er nævnet saa ofte, saa det er kendt af alle.

Hvilken ringe Betydning har ikke Udgivelsen af et Julehefte i Forhold til de Verdensomvæltninger vi daglig er Vidne til. Ganske rigtigt, men »Cumorah« satte dog en Milepæl i vor Historie, og det er det, vi hefter os ved.

Der er sikkert ingen, der vil modsige mig, naar jeg siger, at Bladet var fuldt ud paa Højde med andre udkomne Julehefter. Saavel Indhold som Udstyr var lagt an til Succes, og det bedste er, det blev det. Nu bagefter er der fremkommet Kommentarer, der viser, at Tidspunktet var lidt uheldigt valgt. Det viste sig, at Provinsboghandlerne ikke rettidigt havde faaet Bladet ihænde, saa Salget her var blevet ringere end ventet. Den Slags Smaating er overvundet til næste Aar. »Cumorah« vil naturligvis blive Genganger til Jul 1941.

Bladets Succes maa først og fremmest tilskrives de Søskende, der som Sælgere har vist Hovedbestyrelsen den allerstørste Velvilje ved at ofre baade Fritid og maaske Penge paa dette Salg. Vi paaskønner fuldt ud dette Kæmpearbejde, og retter herigennem den hjerteligste Tak til jer, der trofast stod os bi ogsaa paa dette Omraade.

Julius Andersen.

Maanedsskriftet „Cumorah".

Som Hovedbestyrelsen har lovet, vil det ovennævnte Julenummer faa en Efterfølger, det var med dette Formaal første Nummer blev udgivet.

Midt i Marts vil Bladet rimeligvis være klar til Udsendelse, men Formatet vil ikke være slet saa stort, Prisen vil ogsaa være ganske anderledes, ca. 35 Øre pr. Nummer. Der bliver maaske Lejlighed til at tegne Aarsabonnement, saa Prisen pr. Blad vil blive endnu mindre.

Bladet har specielt Bud til alle Søskende, da der heri vil fremkomme Lektiestof redigeret af Søster Eva Gregersen. Ogsaa til Venner og Bekendte har Bladet Bud, ja til alle, der fordomsfrit søger Lekture af opbyggende og belærende Art. Foruden Lektier vil Teater, Film, Sport, Litteratur o. m. a. blive behandlet. En speciel Spørgeside vil blive stillet til Læsernes Disposition.

Vi appellerer ogsaa denne Gang til Søskende, om at tage venligt mod Julenummerets Efterfølger, og vi skal love, at Maanedsskriftet »Cumorah« skal blive en værdig Efterfølger.

J. A.

Fra Missionsmarken.

Velsignelser:

Søndag den 5 Januar 1941 blev en Søn af Brd. Johan Figat Hertzsprung Breum og Str. Anny Olivia Krebs Breum velsignet af Ældste William Ørum Pedersen og givet Navnet **John Finn Hertzsprung Breum.**

Søndag den 10. November 1940 blev en Søn af Brd. Johannes Ansgar Sørensen og Søster Anna Kirstine Nicolaysen Sørensen velsignet og givet Navnet **Frank Evan Sørensen.**

Søndagsskolens Hovedbestyrelse.

Jens P. Hansen og Chr. Nielsen er blevet afløst fra deres Stillinger som henholdsvis 1. og 2. Raadgiver i Søndagsskolens Hovedbestyrelse.

Som 1. Raadgiver er Ældste Chr. Nielsen blevet indsat, som 2. Raadgiver Kaj Jørgensen. Vi ønsker dem Held og Lykke i deres nye Arbejde, og takker de afløste for det Arbejde, de har udført.

Frithjof Fluge.

Spørgsmaal kaldet „Mormonismen“, det tyvende Aarhundredes mest betydningsfulde filosofiske System, tør jeg gennem Bladet bede de Medlemmer af Kirken, som har amerikansk (engelsk) Kirkelitteratur at sende mig en Liste over deres Bøger til velvillig event. senere Udlaan under Udarbejdelsen. Min Adresse er: Strandhagen 10, Bergen, Norge.

Aarhus Grens Søndagsskole

afholdt d 26. 12. 40 sit store Juletræ under Ledelse af 1. og 2. Raadgiver Ældste Laurids Christiansen og Lærer Peter Olsen. (Forstanderen var bortrejst i Anledning af Julen).

Julefesten forløb aldeles fortrinligt uanset Mørklægning og strenge Tider. Til Tonerne af de gamle Julesalmer gik Børnene omkring det smukt pyntede Træ, hvorefter Poserne blev delt om Grensforstanderen holdt en kort Tale. Derefter legede man Sanglege o. s. v.

Tilstede var 60 Voksne, 28 Børn, ialt 88.

R. Nielsen, Forstander.

København Kor.

Tirsdag den 16. Januar 1941 afholdt København Sangkor et særdeles vellykket Pølsegilde. Forventningsfulde mødte Korets Medlemmer op i deres Arbejdstøj — en som Slagter, en som Husmoder, en som Tegner o s. v. — dette var nemlig et Forlangende, og deres Forventninger blev heller ikke skuffet. — Det morsomt pyntede Bord, det glimrende Program og den gode Mad, bragte alle i Feststemning.

Et forsinket Juletelegram fra tidligere Missionær Alice Haraldson, nu Anderson, der var kommet samme Dag, blev oplæst, og hver af Korets Medlemmer sendte denne gode og betænksomme Søster en personlig Hilsen.

Aarsabonnenter!

Da mange Abonnenter endnu ikke har fornyet deres Abonnement paa „Stjernen", henstiller vi hermed til Dem snarest at gøre dette for ikke at forsinke Leveringen af Tidsskriftet.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer en Gang maanedl.
Pris 25 Øre pr. Nummer, Kr. 2,75 pr. Aar.
Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West,* Priorvej 12, København F.

OLAF MORTENSEN, BLAAGAARDSG. 36 B